

Ruh (ve Şekil)

İstanbul, 26 Nisan 2008

Bugün, Partimizin İstanbul İl Merkezinde yapacağımız konuşmanın konusu, "RUH (VE ŞEKİL)"dir.

İnsanı, tek kişiyi olduğu gibi, toplumu da ayakta tutan, ruhtur. Toplumun ruhu, şekilden ibaret kurallara ve sisteme canlılık verir. Aynı sistemle hem kötü, hem iyi yönetim mümkündür. Her sistemin zaafı, ayrıcalıkları, avantajları, dezavantajları vardır. Sistemin iyi işlemesi, toplumun süreklilik gösteren ruhunun eseridir.

Toplum ruhu, onu ayakta tutan ideallerden beslenir. Duygular, düşünceler, bir idealde işlenir, bütünleşir ve itici, yaşatıcı güç olursa, idealler de kurallara yaşama, gelişme ve problemleri çözme, yıkımları onarma imkânı, şansı sağlar.

Medeniyetleri medeniyet yapan, bir ruhtur. Bir ruh, yüzyıllar boyu bir millete, bir devlete, diğer devletler ve milletler arasında ayakta durma iradesini verir. İnançlar, ideallerin, umutların ve iradelerin temel ortamını kurar. Kişiler, böyle bir psikolojik, bir metafizik havada, âdeta bir görev yüklenmişcesine her türlü zahmete katlanma, güçlükleri aşma, fedakârlık ve feragat gösterme ahlâkına, yüceliğine ererler.

Kimi çağların bir destan havasına bürünmesi bundandır. Peygamberlerin açtığı yolda, müminler sanki tükenmez bir yapım enerjisi kazanmış gibi sayısız eser vücuda getirirler. Akıl bu kadar verim karşısında şaşırır. Bu ruhun en iyi, en güzel, en mükemmel örneği İslâm ruhudur. Tarih, kaç kez şahit oldu bu kutlu ruhun şahlanışına!

Şeytanî ruh, kaç kez İslâm milletini, medeniyetini, ülkesini ezmeye, tarumar etmeye, yere sermeye geldiyse, o ruh

ayağa kalkarak büyük savaşını verdi. O yüzden dünya kubbesi, hep islâmın zafer sesiyle çınladı.

Yenidoğuşların en süreklileri, tarih içinde en etkin dirilişler, İslâm ruhunun eserleridir. İslâmın kaderi, kıyamete kadar, insanoğlunun her düşüşünde, onun imdâdına yetişmek, onun yeniden kendine gelmesini ve düşüşten kurtulma umut ve şevkine kavuşmasını temin etmek zenginliği ile dolu bir kurtuluş hazinesidir.

Şekil önemlidir. Ancak ruhsuz şekil, boş ve cansız bir kalıptan başka bir şey değildir.

Kurallar, şekilden ibaret hale gelince, ona bir “ruh” üfleme icâp eder. Buna, “ihya” diyebiliriz. İmam-ı Gazali, bu sebeple, eserine **İhya-yı Ulüm-üddin** adını verdi. Din ilimlerinin dirilişi anlamına. Burada “din” kelimesini geniş anlamda düşünmeliyiz. Bugün ki anlamda değil. Bugün ki anlamda, din, sadece inançları ifade eder. Ancak, islâmda, din, medeniyeti, hayatın her cephesini, kişiyi, toplumu ve devleti ilgilendiren tüm konuları kapsar. Dünya ve âhîret yaşantılarının tümünü düzenleme ve değerlendirme alanlarının kapsamında kabul eder.

Bu yüzdendir ki, islâm milleti, ülkesi ve devleti süreklile gelişmiş ve ilerlemiştir. İslâm Medeniyeti'nin, büyük varyasyonlarını görüyoruz tarih boyunca. Peygamber Efendimiz Dönemi temel dönemdir. Daha sonra Dört Halife Dönemi, Emevi Dönemi, Abbasi Dönemi, Endülüs Devlet ve Medeniyeti, Selçuklular, Babür Hint- İslâm Devleti, Osmanlı Devleti dönemleri gibi açılımlarıyla insanlığın Hakikat Medeniyeti olarak geçen yüzyıla kadar uzanmıştır. Onun içindir ki, Batılılar dahi, bir Fatih Rönesansı'ndan, Babür Hint-İslâm Rönesansı'ndan bahseder.

Fetret dönemleri, İSLÂM RUHU'nun yeniden ateşlenmesiyle aşılr. Kaç kez güneşimiz batmıştır, ama, daha sonra, fecir ve seher gelmiş, ve aynı güneş, daha parlak bir şekilde

doğmuştur.

İSLÂM RUHUNUN İHYASI (Dirilişi), işte, şimdi bizim için birinci öncelikli hedef budur! Milletimizin binbir ihtiyacı içinde, asıl bu hedefdir ki, tüm hedeflerin hedefi olarak işlev yapacaktır. Bu amaca islâm dünyası tam bir bilinç içinde yöneldiği takdirde bütün diğer hedeflere de bir arada ulaşmak mümkün olur.

İkiyüz yıldır, şekilcilik ruhun önüne geçti. Lâfızcılığa saplandık. Taklit, ihyayı (dirilişi) önledi. Saplanıp kaldığımız Batıcılık, Medeniyetçilik olarak algılandı ve sunuldu. Oysa medeniyetçilik, özünde, otantiklik ve orijinallik motifi işleyen bir hareket ve akım demektir. Diğer medeniyetlerden öğrenilecek şeyler, çıkarılacak dersler olabilir. Ama taklitle, şekilcilikle, lafızcılıkla katedilebilecek bir mesafe, varılabilecek bir merhale söz konusu olamaz.

Modernleşme adı verilen taklitçilik, yetenekleri körelten, önü tıkayan, umutları karartan, zamanı yitirten, basit, kolaya kaçıştan başka bir anlamı olmayan, sonu hayal kırıklığı ile dolu boşuna bir çabadır.

Gönül ister ki, bu gidişten bir an önce dönüp, zahmetli ve başlangıçta yavaş da olsa sonradan hızlanacak olan kendine, öze dönüş ve diriliş yönüne ve yoluna girsin İslâm Alemi.

Asıl kahramanlar bu yolu açan kişilerdir. Bu yolda ısrar eden, dayanan, yılmayan, yolundan sapmadan yürüyen kişilerdir.

Ülke istilâsından önce zihinler ve ruhlar istilâ edilmektedir ki, bu istilâ yüzünden maddi istilâlar gereğince idrak edilmemekte, bu istilâlar karşısında gereken tepki gösterilememektedir.

Öncelikle, zihinlerimizi ve ruhlarımızı, bu istilâlardan ayıklamalıyız ki, ülkemizi istilâlardan kurtaracak büyük güç ve cesarete erelim.

Allah ruhlarımızda İslâm ruhunu bütün dinamizmiyle yeniden filizlendirsın ve geliştirip sonunda bir çınar haşmetine kavuştursun derim.

YÜCE DİRİLİŞ PARTİSİ

Genel Başkanı

A. Sezai KARAKOÇ